

VAN DER KLEUREN

De zon begint de plaatjes weer te lezen
 op de deuren,
 glimlacht om de namen naar hun wezen
 en fluistert: hier is er geen.
 Maar hier woont Van der Kleuren
 en die is nooit alleen.
 Doopt hij de kleuren in het water,
 zij worden nimf en hij is sater.
 Houdt hij de kleuren naar het licht,
 'Kets' zegt de vonk en wordt gedicht.
 En slaapt die kleurenzuchtige man?
 Van kleuren zonder kleren droomt hij dan!

CARTOGRAFIE

Een jongetje plast op een blauwe steen
 en ik ontdek in kaart een continent.
 Hij bergt zijn buisje naast zijn linkerbeen.
 Ik glimlach om de schepping van de kleine vent.
 De cartograaf in mij heeft hij bekoord.
 'k Heb zelfs zijn Stille Zuidzee aangehoord.

ONVEREEUWIGBAAR

Vannacht heb ik de Dood staan koken
 en toch naar geen soep getracht.
 De mensen der stad hebben 't geroken
 en trokken mijn deur langs de ganse nacht.
 Zij werden onrustig en ik kon lezen
 in hun ogen omlijst met angst-in-groen:
 wat moeten wij nu aan 't eind van ons wezen
 met ons onvereeuwigbaar leven doen?